

אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות צו.

מסורת הש"ס

(א) [עירובין קב: וש"נ],
(ב) לקמן ק, (ג) [לעיל פא:
וש"נ], (ד) [ברכות ז. מה:
ב"ק נט: ב"מ כד: ל:],
(ה) ב"מ לב, (ו) ת"י כ"י,
(ז) עמ: ד"ה כחציתיהו],

מוסף רש"י

ארמלתא דבין אחריות
איתמי. אס נמלח
השדה גזולה או משועבדת
לאחר גזירה מן הלוקח
בחובו, חסר הלוקח על
היתומים, ובי דינא
דבין. שיה יתומים למון
האשה והנכנס, אחריות
איתמי (לקמן ע.ק.). אלמנה.
הניזונת מנכסי יתומים,
מזכרת. למוזגת, שלא
בבית דין. וכלנז שירא
שנים שלא מזכר צול
(בי"ם לב).

תוספות רי"ד

אס נעטן צומאנע לא כך כחו יפה. ולא יוכל לטרוף על הממנה אף זו ע לקוחות ועל הכתובה תטרוף אותם. ואם הכל לכתובה מכרת ונתקבלת כתובתך שירא לת המכר למונות ואם תטענה את ביאור ויעידו אלה המכר לכתובה לא תודיע מפני הלקוחות: מוכרת לשנים עשר חודש. כדי מונות של שנה תמכור יחד: והנזקת: לא ימכור לה כל המעות אלא דמי מונות מה חדש צדדש שאס מינשא יחזיר שנה צידרו לירושם: מהו שחזור ופטרון. אותם הקרקעות עצמן: ארמלתא דוצין. שדה יתומים למונות או לכתובה וקבלה עליה אחריות: אחריות איסמי. אחריות הלקוחות חוזר על היתומים שחרי עליהם היה החוב: ערפא. והם יחזירו על היתומים: מוקרע והולנש. למונות: עד. שלא יותר קרקע לירושם אלא שיעור כתובתה: וסמך לה. ואילו השאר יהא סמך לה לגבות משם כתובתה: וצין ולא אינטעריכו ליה וזין. מכר שדהו ואנו יודעים שהיה חפץ לקנות שדה פלוני או פרגמטיא פלוניא בלנות מעות: ולא אינטעריכו ליה וזין. שחזר צהן המוכר: צורפא. יוקר הבא בשערים פחאוס: וצנינוה לאפדינייהו. לקנות חטין: דארבי בעקולי הוו קיימי. שעל ידי שגדל הנזה הוצרכו הספינות ללכת עקלקלות ואילו ידעו המוכרים כן לא היו מוכרים צמיהם ומשעת מכירה לא היה טעות אצל היחיד דמכירה לאו בטעות הואי כגון חזרו צהן מוכרי החטין לאחר שמכרו אלו צמיהם או שבאו חטין ממקום אחר שעדיין לא נעקרו ממקומם לא הדרי: ואי הכי היינו דרשי צמיהם ליה כו' מלא ממשלי. דאי בעי לאוירי קרקע לא מלאו קונים: ואמר לי אין צלורפא צנהרעדא משכח שניה. וחיישינן ללמלא אהו ארבי דקיימי בעקולי והדרי וצנייהו. שמע מינה טעמא משום מחק טעות היו דאי צדלאו חטין ממקום קרוב או שבאו לאלו לצדס דטעמא משום שצין וצין ולא אינטעריכו ליה וזין יהוה מצינ דלא שכיח הוא וליכא ממשל: ברתני' צין מן הארוסין. שאין לה מונות ומוכרת לכתובה: צין מן הנשואין. שהיא מוכרת למונות מוכרת שלא צבית דין: רבי שמעון אומר מן הנשואין. שהיא מוכרת למונות מוכרת שלא צבית דין. שאל אפשר לה להיות יושבת ומתענה עד שידקקו לה צית דין אצל מן האירוסין שאין מכירתה אלא לכתובה לא תמכור אלא צבית דין: גב' לא תמכור אלא בבית דין:

טערוף לקוחות על החוב
המוזנות לא תוכל לטרוף
מפני היתומים שלא יאמרו
יכולה היא להעמיד עדים

אם במתנה נותן לא כך יפה כחו כיצד
מוכרת אמר רבי דניאל בר רב קטינא אמר
רב הונא מוכרת אחת לשנים עשר חדש
ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום ורב יהודה
אמר מוכרת לששה חדשים ולוקח מפרנס
אחת לשלשים יום תניא כוותיה דרב הונא
מוכרת לשנים עשר חדש ולוקח מפרנס אחת
לשלשים יום תניא כוותיה דרב יהודה מוכרת
לששה חדשים ולוקח מפרנס אחת לשלשים
יום אמר אמימר *הלכתא מוכרת לששה
חדשים ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום
אמר ליה רב אשי לאמימר דרב הונא מאי
אמר ליה ^אלא שמיע לי כלומר לא סבירא
לי בעו מיניה מרב ששת מוכרת למוזנות
מהו שתחזור ותטרוף לכתובה קמיבעיא
להו בדבר יוסף ^בדאמר רב יוסף *ארמלתא
דזבין אחריות איתמי ובי דינא דזבין אחריות
איתמי מאי כיון דאחריות איתמי טרפא או
דלמא מצי אמרי לה נהי דאחריות דעלמא
לא קבילת עילוך אחריות דנפשך מי לא
קבולי קבילת אמר ליה תניתנה מוכרת
והולכת עד כדי כתובתה וסמך לה שתגבה
כתובתה מן השאר שמע מינה שיירא אין
לא שיירא לא ודלמא ^אעצה טובה קא משמע
לן דלא לקרו לה הדריתא א"כ ליתני גובה
כתובתה מן השאר מאי סמך לה ^בשמע מינה
שיירא אין לא שיירא לא איבעיא להו זבין
ולא איצטריכו ליה זוזי הדרי זבני או לא
הדרי זבני תא שמע דההוא גברא דזבין
ארעא לרב פפא דאצטריכו ליה זוזי למיזבן
תורי לסוף לא איצטריכו ליה ואהדריה גיהליה
רב פפא לארעיה רב פפא ^אלפנים משורת
הדין הוא דעבד ת"ש דההוא בצורתא דהוה
בנהרדעא זבנינהו כולי עלמא לאפדנייהו
לסוף אתו חיטי אמר להו רב נחמן דינא הוא
דהדרי אפדני למרייהו התם נמי זבני בטעות
הוו דאיגלאי מילתא דארבא בעקולי הוה קיימא
אי הכי היינו דאמר ליה רמי בר שמואל לרב
נחמן אם כן נמצאת מכשילן לעתיד לבא
אמר ליה אטו כל יומא בצורתא שכיחא אמר
ליה אין בצורתא בנהרדעא משכח
שכיחא *והלכתא זבין ולא איצטריכו
ליה זוזי הדרי זבני: **מתני'** ^אאלמנה בין
מן האירוסין בין מן הנשואין מוכרת שלא
בבית דין ר' שמעון אומר מן הנשואין
מוכרת שלא בבית דין מן האירוסין
לא תמכור אלא בבית דין מפני שאין
לה מוזנות וכל שאין לה מוזנות
גמ' בשלמא מן הנשואין משום מוזני
אלא

אָן דעמא נהי דאחריות דעלמא ב'ו. ולא דמי להאיא דלעיל (דף 35.) ראוון שמכר שדה לשמעון שלא באחריות וחזר ראוון וילקחה משמעון באחריות בדמסקנא אמר רבא נהי דאחריות דעלמא ולא קביל עלייה אחריות דנפשיה מי לא קביל עלייה לא דמי דהתם ודאי כיון שראוון לזה דין הוא שיטרופו ממנו הקרקע ואין על שמעון לפרוע כיון דבאת לידי ראוון הנאה שקבל המעות אצל הכה שהיורשין חייבין לה מזונות יכולה למכור ולחזור ולטרוף שם כשחזרת וטורפת חוב שלה היא נפטרת ואין כאן עוונת הדין כלל:

וסמך לה שתגבה כתובתה מן השאר. וא"ת מאי נפקא

לה מינה בין מה שהיתה מוכרת
למוזנות ובין מה שתמכור לכתובה
ונפקא מינה שתוכל למכור ביחד כדי
כתובתה אבל למוזנות אינה מוכרת
אלא לשעבד חדשי' ולוקח מפרנס אחת
לשנשים יום ועוד אם נשאת אחר
שמצרכה הלוקח יתן כי אם אחת
ל' יום ולא תוכל לגבות מהן לכתובה
דהא מטלטלין ניניהו ומוזנות אצדה:
מ"א סמך דה ש"מ שיריא אין לא
שיריא א"א. וס'ת תקשי מהכא
לרמי דר חמא דהוה דעי למימר
לעיל גבי ראובן שמכר שדה לשמעון
דאפילו אחריות דנפשה לא קביל
עלויה והא דכפך דרייתא אמרי' גבי
אשה אחריות דנפשה מיהא קיבלה
עלה וכ"ש התם לפי מה שפירשנו
לעיל וי"ל דמני למימר רמי דר חמא
דהכא ודאי אחריות דנפשה מקבלת
ו[אע"פ דאחריות איתמי היינו מעגלמא
אבל אנפשה מיהו קיבלה] דהא אינה
מוכרת בהדיא שלא באחריות אבל
התם שמכר לו בהדיא שלא באחריות
אפילו אחריות דנפשה לא קביל
עלויה. מ"ר:

זבין ולא איצטריכו ליה זוזי הדרי
זבני בו'. וכגון שגילה דעתו

בשעת המכר דלמאר דליזן תורי קא
וצין להו דא שטק הוו להו דברים
שנצל וכן בפרק ז' דקידושין (דף
מט:) גבי ההוא גברא דציץ נכסיה
אדעתא למיסק לארעא דישראל התם
נמי דבגלי דעתיה ור' יוחנן דברים שאינו
מועיל בהם גילוי דעת עד שיתנה
בגון אם היה מוכר מלבושו אדעתא
למיסק לארץ ישראל דזהו דבר שאין
רגילין למכור אדעתא דהכי התם
ודאי אין מועיל גילוי דעת שאם לא
תאמר כן מועשיו אין צריך לשום
תנאי אלא גילוי דעת דתנאי וכלל
מקום בעינן דומיא דתנאי בני גד
ובני ראובן תנאי כפול אלא ודאי
גילוי דעת במילתא שאין רגילות
לעשות כן פלו מהני עד שיתנה ויש
דברים דאפילו גילוי דעת אין צריך
בגון שטר במרחת דלעיל פרק האשה
שנפלו (דף עט. וסא) וכן ההיא דבבב
מי שמת ב"ב ה"ב. ומהי: דתנאי דהיה

עין משפט
נר מצוה

ו' א מיי פֿירט מהלכות
אישות ה' א' כמג
עשין פב טושע' הארע' ע'
ג סעף ג:
יח ב מיי פֿירט א' א' ג'
ו'פֿירט א' א' מלוא וזה
ה' א' כמג א' טושע' א'
סעף ג' וסמון א' קט
ג טושע' ח'מ' פ' א' קט
סעף ג:
יב ג טושע' הארע' פ' א' ג'
סעף כט גן:
כ ד מיי פֿירט א' א'
מברה ה' א' כמג
עשין פב טושע' ח'מ' א'
ז סעף ג:
כא א מיי פֿירט א' א'
אישות ה' א' א' כמג
עשין פב טושע' הארע' ע'
א סעף א:

תוספות רי"ד (המשך)

ג"א כפי"ח: איבער'ן
זוכן וואו איצטערטו יא
זוכן ווירד זוכני אן לא
מ"ש דהוהא צבורא דהות
בהרדעא זוכנינו ח"ש
צבורא למיזוכן כפי
זוכן אתי ח"ש ואר"י
לפון וואו דהרדא אפני
למריהו ומסך תלמודא
ל"י זוכן לא איצטערטו
ל"י ווירד זוכני פ"י
דווקא גנון שפירש כפי
דארע' דער קומצניג
דא לא פירש דבר'ם
שבל אן דבר'ם אר"י
דירע ית' שנינו מוכחא
מכח דהי' אמר' פ"י
האש מקדש דהוהא בברא
דזוכנינו לנסי' אדאמ'
למיסך לא"י ובענינ'
דוכן לא אמר מדי' א"י
הוה חרבי' שבל דבר'ם
שבל אין דבר'ם עין
מ"ש שם אר"י מוכח
מ"לח' דעלמ' דארעא
למיסך זוכן גנון שידעו
פ"י שנינו ש"י כידענו
לעלות אפ"ה כיון של
פ"י כפי כעת המכירה
כ"י הוה רוצה לעלות
אמר' חרבי' שבל אין
דבר'ם: **תנ"י**
אלמנה
בן מן הארויסן בן
מן הנשואין מוכרש של
דבר' רש"א מן הנשואין
מוכרש של ב"ב מן
הארויסן לא תמכור אלא
ב"ב מפני שאין לה
מונות וכל שאין לה
מונות ל"ת אלא ב"ב פ"י
למונות: שא"י לא להמחן
כל שיקונה ב"ב אלא
הארויסן שאין אן
מונות כ"א כתובה אנה
רשית למכור של ב"ב
דאן ל"ת ב"רש' קרייל
דאן ורבי' הלה כרבי'ם
ואמר'ן עלה כפרך אלא
מצותא אמר'ן יוסף
אמר' ר' תנמן אנה יוסף
ב"ב מומחין אבל צריכה
ב"ב דהרדוסי': שאלמן מן
הנשואין משום מונו' אר"י

אלמנה